

August 2021

Folkeoplysning og kultur har været markant nedprioriteret under covid-19 fra politisk hold. Vi har brug for, at vores arbejde kommer i fokus, og at man fra politisk side forstår, hvor mange danskere, der i deres dagligdag deltager i Folkeoplysningen. Samtidigt har covid-19 krisen lært os en masse om, hvordan folkeoplysning kan gøres og ikke gøres.

Vi har efter Covid-19 brug for at fokusere på:

- Hvad er folkeoplysning efter covid-19, og ikke bare falde tilbage i de gamle vaner, men udvikle os, så vi kan overleve som organisationer i en verden, hvor oplevelser kun er få klik væk.

Jeg mener, at vi strategisk i det næste år skal fokusere på folkeoplysning 2.0, hvor den fysiske folkeoplysning suppleres med andre metoder. En række organisationer – store som små – har under covid-19 høstet erfaringer på området. Vi har set hvordan kursister har længtes efter at kunne deltage fysisk i folkeoplysningen, men har vænnet sig til også at mødes på Teams, Zoom, små vandretur i mindre grupper eller ... Disse erfaringer skal vi alle drage nytte af. Vi har alle oplevet en søgen efter de inputs som folkeoplysningen giver os alle til dagligt. Samtidigt skal vi arbejde med at vise politikere og embedsmænd, at folkeoplysningen er i evig forandring, og at vi hele tiden tager nye metoder til os – og ikke mindst, at vi betyder noget i dagens velfærdsstat. Med andre ord: Folkeoplysningen lever og bidrager til samfundet.

Jeg har selv dybe rødder i det folkeoplysende og frivillige arbejde, og vil gerne være med til at udvikle det ikke kun i min egen organisation, men også centralt i form af arbejdet i DFS.

I det daglige er jeg leder af Atlantsammenslutningen, der siden 1950 har lavet folkeoplysning. Vi har oplevet at gå i stå, ikke at forny os, ikke at tilpasse os ny teknologi. For det gik jo meget godt. Og det gør det for de fleste, indtil det er for sent. Her kan DFS hjælpe medlemsorganisationerne (på trods af disses mulige interne konkurrence) med at vise og gøre opmærksom på nye udviklinger.

Imens jeg skriver disse linjer, er Morten Messerschmidt blevet dømt. Denne dom kan få følger for krav til fondansøgninger, revision etc. Det kan blive til et endnu større bureaukrati, som særligt små folkeoplysningsorganisationer eller lokalafdelinger har svært at mestre. Vi skal her være en god medspiller til ministerier og fonde, og vise og forklare, hvad man kan og ikke kan. Dette arbejde er på sin vis allerede i gang, men skal fortsættes.

Slotsholmen skal i de næste år efter min mening påvirkes til at få en bedre forståelse af folkeoplysningen, så vi ikke kun er et emne i taler, men et reelt positivt opmærksomhedsfelt. Jeg har her erfaring fra såvel arbejde i tænketank såvel som specialkonsulent og kontorchef i et ministerium. Jeg kender derfor en del til de politiske rammer, som DFS – og dets bestyrelse – skal operere i. Jeg tror, at jeg med disse erfaringer og fokus kan være med til at styrke DFS.

Lars Bangert Struwe